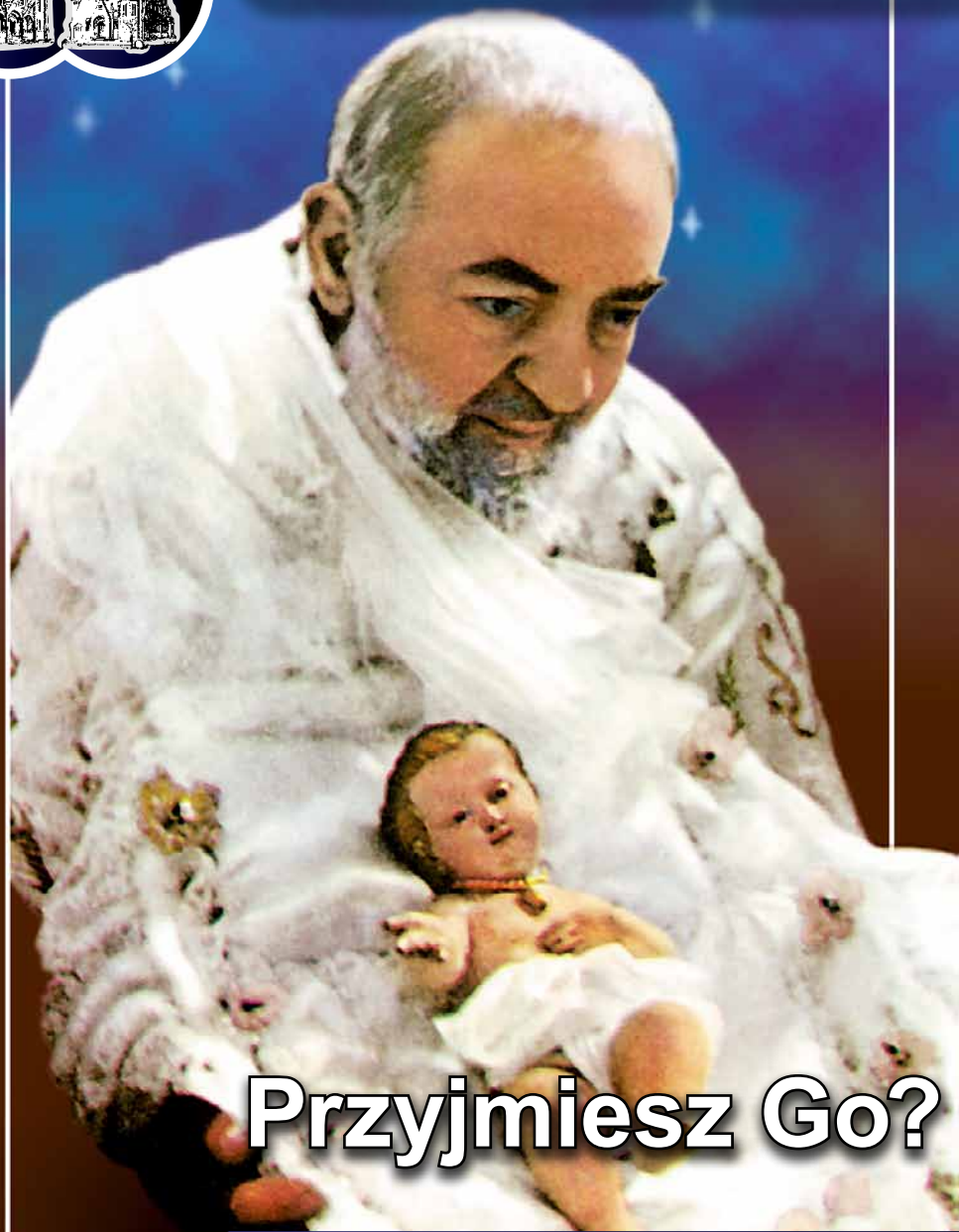

ISSN 1733-5140

Nr 10 (225) 2015
20.12.2015r.
Rok XXI, 2,00zł

Nasza Parafia

Pismo redagowane przez wiernych obu parafii w Obornikach Śląskich

Przyjmiesz Go?

e-mail: graphito@wp.pl, <http://www.naszaparafia.sds.pl>

Drodzy Parafianie!

Ojciec Święty Franciszek w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP otworzył Drzwi Święte w Bazylice św. Piotra w Rzymie i zainaugurował Święty Rok Miłosierdzia. W tym samym dniu otworzył Bramę Miłosierdzia w katedrze wrocławskiej ks. arcybiskup Józef Kupny. Oprócz katedry ks. arcybiskup wyznaczył jeszcze 31 kościołów jubileuszowych, aby wierni mieli możliwość zyskiwania odpustów blisko swoich miejsc zamieszkania. Wśród tych kościołów jest także nasza świątynia parafialna. Dlatego w III Niedzielę Adwentu zgodnie z wolą papieża otworzyliśmy Bramę Miłosierdzia w naszym kościele. Każdy, kto przez nią wejdzie do naszej świątyni, może w Roku Miłosierdzia zyskać jeden odpust zupełny każdego dnia pod zwykłymi warunkami. Papież podkreśla, że przekroczenie Bramy Miłosierdzia powinno zostać połączone z sakramentem pojednania, Eucharystią oraz refleksją nad miłosierdziem. Konieczną jest rzeczą, aby tym celebracjom towarzyszyło również wyznanie wiary, modlitwa za papieża oraz w intencjach, które nosi on „w sercu dla dobra Kościoła i całego świata”. Pamiętajmy jednak, że celem Roku Miłosierdzia jest nie tylko otwarcie swego serca na przyjęcie Bożej łaski, ale i wezwanie do praktykowania czynków miłosierdzia. Wraz z rozpoczęciem Roku Miłosierdzia wprowadzamy w naszej świątyni codzienną adorację Najświętszego Sakramentu pół godziny przed wieczorną Mszą świętą.

Pięknie się złożyło, że rozpoczęcie Roku Miłosierdzia zbiegło się w czasie z rekolek-

cjami adwentowymi. Były to wyjątkowe rekolekcje ze św. ojcem Pio, a wygłosił je dla nas kapucyn o. Zbigniew Nowakowski. Ojca Zbigniewa spotkałem wraz z naszą grupą pielgrzymkową w San Giovanni Rotondo, gdzie był naszym przewodnikiem po sanktuarium ojca Pio. Kiedy, go wówczas zaprosiłem na rekolekcje, nie przypuszczałem, że papież Franciszek ogłosi Rok Miłosierdzia, a ikoną Bożego Miłosierdzia nazwie ojca Pio. Tak to Boża Opatrzność sprawiła, że na progu Roku Miłosierdzia gościliśmy w naszej świątyni relikwie świętego Pio, wielkiego sługi i świadka Bożego Miłosierdzia. Słyszeliśmy w konferencjach rekolekcyjnych, że ojciec Pio, przyjmując każdego dnia z wielką cierpliwością krzyż na swoje ramiona, nosząc stygmaty i doświadczając niezliczonych cierpień fizycznych oraz duchowych, stał się żywą ikoną ukrzyżowanej miłości Ojca, stał się szczególnie obrazem Jezusa Miłosiernego. Ludzie, patrząc na niego, odkrywali tę miłość. Przez tego pokornego kapucyna miłość stawała się udziałem innych. Ludzie biegli za nim, przychodzili do niego, czekali w niekończących się kolejkach, niekiedy całymi dniami, ponieważ Bóg działał przez niego, objawiał swoje zbawienie; przez niego Bóg kochał. Święty ojciec Pio jako świadek Bożego Miłosierdzia uczy nas dzisiaj tej wrażliwości na drugiego człowieka, na jego cierpienie, czy to duchowe, czy też fizyczne. Niech przykład tego świętego kapucyna otwiera nasze oczy i serca, prowadząc nas do człowieka potrzebującego, cierpiącego, opuszczonego, może czekającego na kromkę chleba, na zainteresowanie, na słowo pociechy i pokrzepienia albo na przebaczenie. Tak wielu potrzebujących, cierpiących, udrczonych życiem jest obok nas. Oni wszyscy czekają na miłość miłosierną, która zawsze jest bardzo konkretna. Nie może jej zabraknąć w naszym życiu. W Roku Świętym Miłosierdzia

chcemy dzielić się miłosierdziem z drugim człowiekiem.

Na zbliżające się święta Bożego Narodzenia, które przeżywać będziemy w Roku Miłosierdzia i jubileuszu 1050. rocznicy chrztu

Drodzy Parafianie!

Czas adwentowego oczekiwania dobiega końca. Szybko mijają dni. Tak niedawno rozpozczaliśmy wołanie „Marana tha” – „Przyjdź, Panie” i dosłownie za parę dni będziemy radowali się z Jego narodzenia i przyjścia do człowieka, do każdego z nas. Warto zatem zastanowić się, jak przeżyliśmy czas Adwentu. Czy przez adwentowe oczekiwanie, uczestnictwo w roratach, słuchanie Słowa Bożego w rekolekcyjnych rozważaniach o miłości i miłosierdziu Boga bardziej do Niego się przybliżyliśmy?

Po raz kolejny w naszym życiu będziemy się pochylali nad tajemnicą naszej wiary – Wcielenia Słowa Bożego. „Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16) On „za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem”. Co roku przychodzi godzina, w której cały świat zamienia się w Betlejem. Ta sama miłość rodzi się od wieków. W czas narodzin ta sama Miłość przynosi nam szansę zbawienia. Boże Narodzenie nie jest zatem takim dniem jak każdy inny. Jest to dzień, który stał się święty i szczególnie poprzez świętą tajemnicę przyjścia Boga do człowieka. Bóg wchodzi w życie ludzkie, w naszą codzienność radości i smutków.

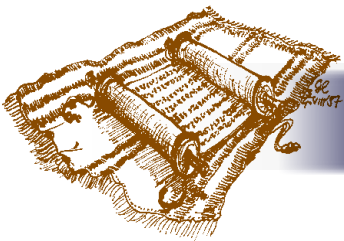
Polski, życzę wraz z księżmi duszpasterzami miłości, pokoju serca, pogody ducha i doświadczenia Boga – Miłości Miłosiernej, abyśmy umocnili swoją wiarę..

Ks. Jacek Wawrzyniak SDS – proboszcz

To prawda, że w ferworze przygotowywania świątecznych prezentów i potraw możemy zagubić Tego, który jest sensem naszego świętowania. Aby przeżyć autentyczną radość z Bożego Narodzenia, trzeba zatem przygotować przede wszystkim swoje serce. Nie można zapomnieć o pojednaniu z Bogiem w sakramencie pokuty i pojednania i nie można zapomnieć o pojednaniu z drugim człowiekiem. Jezus chce narodzić się w naszym sercu, w nim znaleźć miejsce. On przychodzi do naszego serca. Choinka, wigilijna wieczerza, biały opłatek będą stanowiły zewnętrzną atmosferę świąt, ale najistotniejsze w nich jest to, aby Chrystus narodził się w Twoim sercu. Chciałoby się przy tej okazji przywołać słowa naszego wieszczki narodowej Adama Mickiewicza: „Wierzysz, że Bóg zrodził się w betlejemskim żłobie, lecz biada Ci, jeśli nie zrodził się w Tobie”.

W imieniu własnym i wszystkich księży pracujących w naszej parafii chciałbym przy tej okazji złożyć Wam, Drodzy Parafianie, świąteczne życzenia. Życzymy, aby Chrystus stał się dla Was źródłem wewnętrznej radości. Niech smutek przemieni w radość. Niech obdarzy Wasze serca i rodziny miłością, wzajemnym dobrem, zrozumieniem i pokojem. Niech obdarza dobrym zdrowiem i wszelkimi łaskami. Te życzenia składamy również wszystkim chorym i osobom w podeszłym wieku w naszej parafii. Niech Nowonarodzony Chrystus będzie dla Was siłą i umocnieniem w chorobie. Wszystkim życzymy błogosławionych świąt i autentycznej radości z Narodzenia Chrystusa.

Ks. Artur Kochmański SDS

Słowo na dziś

Słowo Boże

Krzyczeć głośniejsz niż Elżbieta

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w ziemi Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę.

Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona głośny okrzyk i powiedziała:

«Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mego Pana przychodzi do mnie? Oto bowiem, skoro głós Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jest, która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Pana». (Łk 1, 39-45)

Młody człowiek, który czuł się bardzo samotny i smutny, przyszedł po pomoc do lekarza. Potrzebuje pan dużo śmiechu – powiedział lekarz – w mieście jest cyrk, niech pan się wybierze na przedstawienie. Podobno występuje tam doskonały klaun, parę minut z nim na pewno panu pomoże. Panie doktorze – odparł pacjent – to ja jestem tym klaunem.

Niewątpliwie cieszy nas wyjątkowy nastrój i klimat świąt Bożego Narodzenia. Przystrojone kolorowymi neonami ulice, udekorowane choinki, białe obrusy z ukrytym siankiem. Rozrzewniają nas kolędy o Bożym Narodzeniu, o malutkim Jezusie położonym w żłóbku. Dzieci czekają na pierwszą gwiazdkę i prezenty, a dorośli na

ucieszone twarze swoich pociech. Do tego śnieg i ogień płonący w kominku.

Śmiech nigdy nie zastąpi radości, a chwilowa przyjemność nigdy nie przyniesie szczęścia. Dopóki człowiek będzie upatrywał swego szczęścia w chwilowych uniesieniach, nigdy nie poczuje się szczęśliwy. Niepokojne jest serce człowieka, jeśli nie spocznie w Bogu. Zróbmy więc wszystko, by w te święta nie zabrakło Boga! By w te święta nie zabrakło naszego czasu dla Niego. I tylko dla Niego! Wtedy nasze serce przepelni radość tak wielka, że może wydamy okrzyk głośniejszy niż okrzyk świętej Elżbiety.

ks. Szymon Kula SDS

Kiermasz świąteczny w SP nr 2. Fot. Agata Krasucka

*Masz tam gdzie dziecko ma blisko siebie?
Zajrzyj mu w oczy głęboko, co widzisz?
Jakbyś w szczęśliwym przeglądał się niebie...
Tak żyj, bo po cóż świat sobie ohydzisz...*

*W oczach mu skrzydła anielskie błyśkają,
W uśmiechu miłość najczulsza, przejrzysta,
Niech jak w Betlejem serca nam pałają,
Gdzie porodziła Syna Panna Czysta.*

*Niech krwią nie spływa świat rozdarty bólem,
Ale miłości złotem i purpurą,
Ten się narodził, co naszym jest Królem,
I jako płaszczem boską swą naturą*

*Darzy każdego, kto wie, że ubogi...
Niech się Nam wszystkim dobro jeno zdarza...
Szczęście i pokój w Wasze, Drodzy, progi,
A moc miłości niech płynie z ołtarza.*

Czytelnikom „Naszej Parafii”
z okazji świąt
Bożego Narodzenia
życzymy zdrowia, pokoju
i głębokiej radości z narodzin
naszego Zbawiciela

Redakcja

Liturgia wieczerzy wigilijnej

Na stole nakrytym białym obrusem kładziemy Pismo Święte i opłatek oraz ustawiamy świecę (najlepiej Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom). Jedno miejsce przy stole pozostaje wolne jako znak pamięci o bliskich, którzy nie mogą razem z nami zasiąść do wigilii (np. o zmarłych z rodziny). Wieczere wigilijną rozpoczynamy modlitwą – najlepiej jeśli prowadzi ją ojciec.

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

ZAPALANIE ŚWIECY:

Ojciec lub matka: Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Najstarsze dziecko zapala świecę na choince.

CZYTANIE EWANGELII (Łk 2,1-14)

Tekst odczytuje na przykład najstarsze dziecko:

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby dać się zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponie-

waż pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z posłubioną sobie Maryją, która była brzemienna.

Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwala Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: znajdziecie Niemowlę owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przylączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania”.

Po wysłuchaniu fragmentu Ewangelii – kołęda: *Bóg się rodzi.*

WSPÓLNA MODLITWA

Ojciec lub matka odmawia prośby, wszyscy odpowiadają: Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Ojciec lub matka: Boże, nasz Ojczy, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posłałeś nam swojego Syna Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela, i prosimy Cię:

– Udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

– Obdarz naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy.

– Wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych, głodnych na całym świecie pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej nocy.

– Naszych zmarłych (wymienić imiona) obdarz szczęściem i światłem Twej chwały.

Wszyscy modlą się do Pana słowami modlitwy „Ojczy nasz”.

Ojciec lub matka: Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Jednorodzonego Syna Twojego, spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twego światła w naszym codziennym postępowaniu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

LAMANIE SIĘ OPLĄTKIEM

Ojciec lub matka: A teraz w duchu miłości i przebaczenia przełamiemy się opłatkiem – chlebem miłości. Otwierając serca nasze w miłości wzajemnej, otwieramy je na przyjście Pana. Niech On będzie zawsze z nami.

Ojciec pierwszy składa wszystkim życzenia i przełamuje się opłatkiem.

MODLITWA PO WIECZERZY

Ojciec lub matka: Dziękujemy Ci, Boże, nasz dobry Ojczy, za Syna Twego Jezusa Chrystusa, dziękujemy za miłość do wszystkich ludzi, za ten błogosławiony wieczór i dary, które spożywaliliśmy. Tobie chwała na wieki. Amen.

Kiermasz świąteczny w SP nr 2. Fot. Agata Kracuska

Szlachetna paczka w gimnazjum i liceum w PZS w Obornikach Śląskich

W gimnazjum i liceum w Powiatowym Zespole Szkół w Obornikach Śląskich została przeprowadzona akcja Szlachetna Paczka.

Wielu uczniów całej szkoły z ogromnym zaangażowaniem przyczyniło się do wsparcia tego charytatywnego celu.

Przez tydzień uczniowie oraz nauczyciele organizowali kiermasze, podczas których można było zakupić własnoręcznie przygotowane ciasta, zdrowe kanapki czy sałatki owocowe. Część klas przekazała darowizny w postaci gotówki. Zebrano ponad 1300 złotych. Pieniądze zostały przeznaczone na zakup najpotrzebniejszych rzeczy dla wybranej rodziny, takich jak pościel, ubrania, żywność, wózek, zabawki oraz drobnych podarunków, czegoś, o czym każdy z członków rodziny marzył, ale nie miał możliwości otrzymać.

Cała akcja nie udałaby się, gdyby nie ogromne zaangażowanie uczniów klasy 2B liceum, a w szczególności Dominiki Sowy, oraz ich wychowawczyni, pani Małgorzaty Nehrebeckiej. Powodzenie tej akcji doskonale pokazuje, jak wiele młodzież, wsparta przez swoich nauczycieli, jest w stanie zdziałać dla dobra drugiego człowieka. Nieprawdą jest, że młodzi ludzie nie angażują się w pomoc potrzebującym, wręcz przeciwnie – dają z siebie więcej, niż ktokolwiek by oczekiwał. Mało kto spodziewał się takich efektów. Niemal każdy uczeń w jakiś sposób zaangażował się w tę akcję – albo przez przygotowanie produktów do kiermaszów, albo przez ich zakup. Jednak gdyby nie pomysł, nie zostałyby osiągnięte tak wiele. To Dominika wyszła z inicjatywą, by w szkole zorganizować

tego typu przedsięwzięcie. Jak mówi, „pomaganie innym sprawia, że życie jest lepsze, pełniejsze. To, jakie emocje dostajemy w zamian od ludzi, którym niesiemy pomoc, jest bezcenne. Zwykły uśmiech, dobre słowo – to jak siła napędowa, zastrzyk energii do dalszego działania. Tego typu akcje pomagają docenić to, co mamy, a czego nie zauważamy na co dzień. Pomaganie jest moim podziękowaniem za to, że mogę wstać rano i żyć oraz ukłonem w stronę

ludzi, którzy mimo różnych przeciwności losu cieszą się życiem tak, jakby to oni byli jego panami. Dlaczego Szlachetna Paczka? Czasem nie wszystko jest zależne od nas, a święta to wyjątkowy, magiczny okres. Każdy chciałby spędzić go w pięknej atmosferze, a czasem o to trudno, kiedy w domu brakuje podstawowych produktów, dlatego nie zastawiam się nad tym, tylko działam. Dobro zawsze do nas wraca.” Rodzina otrzymała wszystkie prezenty w niedzielę 13 grudnia 2015 r. Nikt nie krył wzruszenia. Dzieci bardzo cieszyły się z tego, co otrzymały, a podziękowaniom nie było końca. Wszystkim ofiarodawcom serdecznie dziękuję i życzę wesołych świąt.

Optymizmem napawa fakt, że młodzi ludzie tak chętnie dzielą się tym, co mają, a czego innym brakuje. Warto pomyśleć o potrzebujących, szczególnie w tym wyjątkowym okresie świąt Bożego Narodzenia.

Klaudia Pyrka, Rzecznik Prasowy Samorządu Uczniowskiego Liceum w Obornikach Śląskich

Otwarcie Drzwi Miłosierdzia

13 grudnia podczas Mszy św. o godz. 8.30 w kościele JTAP została otworzona Brama Miłosierdzia. Każdy, kto przez nią wejdzie, może zyskać jeden odpust każdego dnia i duchowe łaski Nadzwyczajnego Roku Miłosierdzia. Codziennie pół godziny przed Mszą świętą wieczorną można adorować Najświętszy Sakrament.

MODLITWA na Rok Miłosierdzia

Panie Jezu Chryste, Ty nauczyłeś nas, abyśmy byli miłosierni, jak Ojciec nasz niebieski i powiedziałeś nam, że kto widzi Ciebie, widzi także i Jęgo.

Ukaż nam Twoje oblicze, a będziemy zbawieni. Twój wzrok pełen miłości uwolnił Zacheusza oraz Mateusza od niewoli pieniądza, a nierządnicę i Magdalenę od szukania szczęścia wyłącznie w rzeczach stworzonych.

Wzrok ten sprawił, że Piotr zapłakał po zdradzie, a żałujący Dobry Łotr usłyszał zapewnienie o Raju.

Pozwól nam tak wysłuchać słów, które wypowiedziałeś do Samarytanki, jakbyś je wypowiedział do każdego nas: O, gdybyś знаła dar Boży!

Ty, który jesteś Obliczem widzialnym Ojca niewidzialnego, Boga, który objawia swoją wszechmoc przede wszystkim przez przebaczenie i miłosierdzie: spraw, aby Kościół na świecie stał się widzialnym obliczem Ciebie, swojego Pana zmartwychwstałego i uwielbionego. Ty zechciałeś również, aby Twoi słudzy przybrani byli w słabość po to, aby mogli okazywać słuszne współczucie tym, którzy trwają w niewiedzy i błędzie: niech każda osoba, która się do nich zwraca, czuje się oczekiwana, kochana oraz doświadcza przebaczenia od Boga.

Poślij Twojego Ducha i uświęć wszystkich nas Jęgo namaszczeniem, aby Jubileusz Miłosierdzia był rokiem łaski od Pana, a Twój Kościół z odnowionym entuzjazmem mógł nieść dobrą nowinę ubogim, głosić wolność więźniom i uciśnionym oraz przywracać wzrok niewidomym.

Prosimy o to za wstawiennictwem Maryi, Matki Miłosierdzia, Ciebie, który z Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Dziękczynienie ojca Pio po Komunii Świętej

Pozostań ze mną, Panie! Twoja obecność jest dla mnie konieczna, abym o Tobie nie zapomniał. Ty wiesz, jak łatwo Cię opuszczam. Pozostań ze mną, Panie, bo jestem słaby i potrzebuję Twojej mocy, abym tak często nie upadał. Pozostań ze mną, bo jesteś moim życiem, a bez Ciebie popadam w zniechęcenie.

Pozostań ze mną, Panie! Ty jesteś moim światłem, a bez Ciebie pograżam się w ciemności. Pozostań ze mną, aby mi wskazywać Twoją wolę. Pozostań ze mną, abym mógł słyszeć Twój głos i iść za Tobą.

Pozostań ze mną, Panie! Bardzo pragnę Ciebie miłować i zawsze być z Tobą. Pozostań ze mną, jeżeli chcesz, abym Ci dochował wierności. Pozostań ze mną, bo moja dusza, choć biedna, pragnie być dla Ciebie miejscem pociechy i gniazdem miłości.

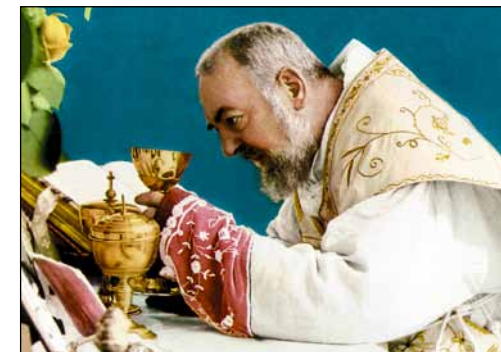
Pozostań ze mną, Panie Jezu! Ciemność zapada i dzień się już kończy... to znaczy, że życie mija, a zbliża się śmierć, sąd, wieczność. Muszę odzyskać siły, by w drodze nie ustać, dlatego potrzebuję Ciebie. Ciemność zapada i śmierć się zbliża. Lękam się mroków, pokus, oschłości, krzyży, cierpień, dlatego pośród nocy i wygnania bardzo potrzebuję Ciebie, Panie Jezu.

Pozostań ze mną, Jezu! Pośród nocy tego życia, wśród zagrożeń potrzebuję Ciebie. Spraw, abym tak, jak Twoi uczniowie, poznał Ciebie przy łamaniu chleba. Spraw, aby Komunia Święta była dla mnie światłem rozpraszającym ciemności, wspierającą mnie siłą i jedyną radością mego serca.

Pozostań ze mną, Panie! W godzinie śmierci chcę być z Tobą zjednoczony przez Komunię Świętą albo chociaż przez łaskę i miłość.

Pozostań ze mną, Jezu! Nie proszę Cię o Boskie pociechy, bo na nie nie zasługuję, ale o dar Twojej obecności. O tak! Bardzo Cię o to proszę! Pozostań ze mną, bo tylko Ciebie szukam, Twojej miłości, Twojej łaski,

Twojej woli, Twego Serca, Twego Ducha, bo Ciebie miłuję i nie pragnę innej nagrody niż większego miłowania Ciebie na ziemi miłością mocną, szczerą, z całego serca, aby potem przez całą wieczność miłować Ciebie doskonale. Amen.

Modlitwa Jana Pawła II do św. ojca Pio

Pokorny i umiłowany ojciec Pio: Prosimy, naucz także nas pokory serca, abyśmy zostali zaliczeni do grona prostaczków z Ewangelii, którym Ojciec obiecał objawić tajemnice swojego Królestwa. Pomóż nam, byśmy modlili się niestrudzenie i byli pewni tego, że Bóg wie, czego nam potrzeba, zanim jeszcze Go o to poprosimy. Daj nam spojrzenie wiary, abyśmy potrafili od razu rozpoznawać w ubogich i cierpiących oblicze samego Jezusa. Wspieraj nas w godzinie walki i próby, a jeśli upadniemy, spraw, abyśmy doświadczyli radości płynącej z sakramentu pojednania. Przekaż nam twoje serdeczne przywiązanie do Maryi, Matki Jezusa i naszej Matki. Towarzysz nam w ziemskiej pielgrzymce do szczęśliwej Ojczyzny, do której również my mamy nadzieję dojść, aby na wieki kontemplować chwałę Ojca, Syna i Ducha Świętego.

W co wierzę?

W trzeciej katechezie na temat wiary proponuję zastanowić się nad kilkoma kolejnymi pytaniami, tym razem dotyczącymi przedmiotu wiary. Warto uświadomić sobie, że mogę wierzyć lub negować wiarę, ale tylko wtedy, gdy wiem, w co wierzę lub co odrzucam. Jest więc rzeczą konieczną poznanie prawd wiary, a nawet częste ich powtarzanie w modlitwie. Bez tej praktyki zapominamy, w co wierzymy i jakie są wymagania wiary. I są to zarówno prawdy wiary dogmatyczne, jak i moralne. Niestety, bardzo często jest tak, że odrzucamy coś, czego nie znamy, o czym niewiele lub prawie nic nie wiemy. Odrzucamy więc coś, co mogłoby nam być bardzo pomocne w życiu codziennym, ale nie jest, bo z góry skazujemy się na ignorancję. Z dzieciństwa pamiętam, że w codziennej porannej i wieczornej modlitwie mama wymagała od nas powtarzania dwa razy dziennie takiego właśnie zbioru prawd wiary, Składu Apostolskiego. Jest on jednym z podstawowych zbiorów artykułów wiary, który warto prześledzić dokładniej. Jest to zbiór dogmatów czy prawd wiary sięgający czasów apostołskich, a przynajmniej II wieku po Chrystusie. Symbol Apostolski zawiera 12 artykułów, czyli prawd wiary, będących najkrótszym katechizmem. Są nimi kolejno prawdy:

- 1) istnieje jeden, Wszechmogący Bóg w Trzech Osobach,
- 2) Bóg Ojciec jest stwórcą wszystkiego,
- 3) Jezus Chrystus jest Jedynym Synem Bożym,
- 4) poczętym z Ducha Świętego i zrodzonym dziewiczo przez Maryję,
- 5) Jezus, wcielony Syn Boży, umarł śmiercią męczeńską na krzyżu,
- 6) istnieje piekło,
- 7) Syn Boży trzeciego dnia zmartwychwstał i wstał do nieba,
- 8) w dniu ostatnim przyjdzie na sąd,

- 9) Duch Święty jest trzecią Osobą Trójcy Świętej,
- 10) Kościół założony przez Chrystusa jest społecznością ludzi dążących wspólnie do zbawienia,
- 11) Bóg może odpuścić moje grzechy,
- 12) ostatecznym przeznaczeniem człowieka nie jest śmierć, ale zmartwychwstanie i życie wieczne w niebie.

Warto w modlitwie codziennej, porannej i wieczornej nie tylko powtarzać Skład Apostolski, ale głębiej go rozważać, nad nim głębiej medytować. Wyznanie „wierzę w Boga, Ojca Wszechmogącego...” jest nie tylko deklaracją wiary, ale także uświadomieniem sobie, w co naprawdę wierzę, jakie są fundamentalne prawdy mojej wiary.

Oczywiście, Skład Apostolski jest tylko pewnego rodzaju kompendium, streszczeniem podstawowych prawd wiary. Innym tekstem streszczającym prawdy wiary jest Symbol Nicejsko-konstantynopoliński, znany powszechnie jako Credo Mszalne.

Symbol ten powstał w IV wieku na Soborze w Konstantynopolu. Powtarza on i rozwija (uściśla) nauczanie Symbolu Apostolskiego i Symbolu Nicejskiego z 325 r. Warto wiedzieć, że te wyznania wiary były nie tylko oficjalnym nauczaniem Kościoła, ale były i są także sposobem obrony wiary przed wypaczeniami i herezjami. Symbol Nicejsko-konstantynopoliński prostował i bronił nauczania Kościoła w sprawie bóstwa i człowieczeństwa Chrystusa, pochodzenia Ducha Świętego i wzajemnych relacji między Ojcem, Synem i Duchem Świętym.

Ktoś, kto nie przyjmował w całości i bez zmian nauczania zawartego w tych zbiorach, nie mógł być uznany za ucznia Chrystusa i nie mógł uczestniczyć w sprawowaniu Eucharystii,

która była uznawana za celebrację jednoczącą Kościół. Dlatego na samym początku Eucharystii, po czytaniu Słowa Bożego i kazaniu, mamy właśnie wyznanie wiary jako deklarację jedności wspólnoty w wierze, czyli Kościoła. Warto te teksty nie tylko przeczytać, ale i przemyśleć, przemodlić. Są one wyrazem wiary, ale także jej podstawowym wykładem. Kto nie zna i nie modli się tymi tekstami, na pewno ma trudności w wierze. Trudno wyobrazić sobie kogoś, kto pracuje w sklepie przy kasie i nie zna podstawowych zasad matematyki; dodawania, odejmowania, mnożenia i dzielenia.

Oczywiście znajomość prawd wiary nie może się ograniczać tylko do intelektualnego poznania. Nasz wielki rodak, św. Jan Paweł II, papież, wielokrotnie powtarzał, że Jezusa Chrystusa nie można znać jedynie teoretycznie, jako czysto intelektualnej idei. Ale jednocześnie mocno podkreślał, że prawdziwe i dogłębne poznanie Chrystusa prowadzi niezawodnie do głębokiej i osobistej z Nim więzi. Wiara nie rodzi się tylko z uczuć i emocjonalnych fascynacji. One są na pewno potrzebne i pomocne, ale podstawowym i nieodzownym elementem czy nawet koniecznym warunkiem rozwoju wiary jest poznanie prawd wiary, medytacja i modlitwa nimi.

Bez poznania prawd wiary, bez medytacji, bez tej intelektualnej aktywności wiara nasza jest niestety bardzo powierzchowna, poddana wahaniom i emocjom, niestabilna i zależna często od kaprysów i nastrojów. To jest niestety jeden z największych problemów zachodniego katolicyzmu. W czasie 27 lat mojej pracy w różnych krajach świata miałem okazję rozmawiać z wieloma księżmi i biskupami, którzy najczęściej mówili wprost, że przyczyną zaniku wiary w krajach zachodnich jest po prostu bardzo słaba katecheza, czyli słaba, a nawet praktycznie żadna znajomość prawd wiary.

Oczywiście nie powinniśmy się zatrzymać na poznaniu tylko Składu Apostolskiego czy Credo Mszalnego. Konieczne jest ustawiczne poszerzanie i pogłębianie znajomości naszej wiary przez czytanie i studiowanie innych zbio-

rów prawd wiary. Najlepiej do tego nadaje się doskonały (choć niełatwy w przyswajaniu) Katechizm Kościoła Katolickiego. Ten wspólny zbiór prawd wiary doskonale prowadzi nas przez najtrudniejsze i najbardziej nawet skomplikowane rozważania dotyczące tego, w co wierzymy, ale i tego jak powinniśmy żyć, jak Bogu oddawać cześć, jak do zbawienia dążyć. Osobiście znam wiele przystępnych i łatwych w studiowaniu opracowań katechizmu. W dzisiejszej dobie komputerów i Internetu można z łatwością znaleźć takie opracowania na stronach takich jak www.katolik.pl, www.mateusz.pl, www.wiara.pl i innych. W księgarniach katolickich dostępne są przystępne opracowania katechizmu. Trzeba tylko – może zamiast oglądać godzinami bezsensowne programy w TV – chcieć poznawać naszą wiarę.

Do tego serdecznie zachęcam w tym pięknym okresie Bożego Narodzenia.

ks. Kazimierz Kubat SDS

Kolęda

Przyszedłeś do nas Chryste
W betlejemskiej stajence
Gdzie do snu Cię tuliły
Twojej Matki święte ręce
Gwiazda na ciemnym niebie
Swym blaskiem pokazała
Że w tej biednej stajence
Leży dziecina mała
Królowie ciężką podróż
Dla Ciebie pokonali
I swoje hojne dary
U stóp Twoich poskładali
A my Ci oddajemy
Nasze serca w pokorze
Bądź dla nas zawsze łaskaw
Nowonarodzony Boże

Jadwiga Pawłowa

Orszak Trzech Króli

Oborniki Śląskie dołączyły do ponad 400 miejscowości w Polsce i na świecie, których ulicami przejdzie Orszak Trzech Króli. Będzie to 6 stycznia 2016 roku – u nas po raz pierwszy, w innych miastach już po raz ósmy. Hasło najbliższego Orszaku Trzech Króli brzmi „Nade wszystko miłosierdzie. Miłość. Pokój. Przebaczenie.”

Obornicki Orszak rozpocznie się po Mszy św. około godziny 13:30 przed kościołem NSPJ przy ul. Wyszyńskiego. Przejdzie ulicą Wyszyńskiego do ronda, później Piłsudskiego do placu „Mój rynek”. Na placu odbędą się jasełka i krótki koncert kolęd. Jedną z atrakcji ma być żywa szopka. Planowany jest ciepły poczęstunek.

Orszak Trzech Króli to społeczna impreza, która nawiązuje do tradycji jasełek. Do udziału zaproszeni są mieszkańcy ze wszystkich parafii i miejscowości naszej gminy. W przemarszu uczestniczyć będą osoby przebrane m.in. za trzech króli, dwór i wojsko, pasterzy, aniołów i świętą rodzinę.

Obornicki pochód będzie podobny do tych organizowanych w innych miastach. Dlatego każdy uczestnik ma otrzymać tekturową koronę, a za trzema królami, jadącymi na

ORSZAK TRZECH KRÓLI

koniach, będą iść dwórki i wojownicy. Pochód będzie prowadził gwiazdor z gwiazdą, za nim pójdą pasterze i aniołki. Organizatorzy zwracają się z prośbą o przygotowanie odpowiednich strojów dla dzieci. W postaci jasełkowe mogą się również przebrać dorośli. Można również wziąć ze sobą instrumenty muzyczne.

Orszak Trzech Króli jest przedstawieniem ulicznym, dlatego bardzo ważną rolę odgrywają stroje uczestników. Przy ich przygotowywaniu należy pamiętać, że impreza odbywa się w styczniu, kiedy jest zimno. Dlatego pod przebraniem szczególnie dzieci muszą być ubrane ciepło, na głowach mieć czapki, a na rękach rękawiczki.

Pochód podzielony będzie na trzy grupy, każda w innym kolorze – orszak europejski króla Kacpra – kolor czerwony, orszak azjatycki króla Melchiora – kolor zielony, a orszak afrykański króla Baltazara – kolor niebieski.

Do organizacji obornickiego orszaku włączyły się do tej pory parafia Najświętszego Serca Pana Jezusa, Urząd Miasta i Gminy, firma Pacon, klub i restauracja BAJKA, cukiernia BEZA, Obornicki Ośrodek Kultury, Ośrodek Sportu i Rekreacji, 5 Szczęp Harcerski Gniazdo, wolontariusze i kilka osób prywatnych.

Więcej informacji o obornickim Orszaku Trzech Króli można znaleźć na stronie internetowej oborniki-slaskie.orszak.org oraz na Facebooku pod adresem www.facebook.com/OrszakTrzechKroli.ObornikiSlaskie

Osoby lub firmy chcące pomóc w organizacji imprezy mogą w tej sprawie napisać e-mail na adres: oborniki-slaskie@orszak.org

Hubert Ozimina, koordynator Orszaku Trzech Króli w Obornikach Śl.

Jak przygotować strój?

Dzieci można przebrać wg schematu:
Rycerz/wojownik – na wierzchu płaszcz z kapturem (w odpowiednim kolorze – czerwony, zielony lub niebieski), pod spodem (na kurtkę) biały duży T-shirt lub koszula, pas. Elementy dodatkowe (srebrny hełm, miecz lub włócznia, tarcza)
Dwórka – biała tunika, chusta – welon (w odpowiednim kolorze – czerwony, zielony lub niebieski), biała nałęczka (opaska) ozdobiona samodzielnie, sznur lub pasek do przewiązania tuniki, w ręce biała chustka do powiewania
Pasterz – biała koszula lub T-shirt na kurtkę, kaftan np. czerwony, góralski lub futrzany oraz czapka skórzana lub góralska
Aniołek – alba, skrzydła, aureola

Spotkanie opłatkowe Żywego Różańca

W środę, 9 grudnia, po wieczornej Mszy świętej w salce na plebanii odbyło się spotkanie opłatkowe członków pięciu róż Żywego Różańca z udziałem ks. superiora Benona

Fot. ks. Rafał Masarczyk

Hojeńskiego, który jest opiekunem wspólnoty w parafii JTAP. Obecny był również ks. Rafał Masarczyk. Spotkania opłatkowe stały się naszą coroczną tradycją, a wspólne kolędowanie jednym w swoim rodzaju.

Małgorzata Laskowska

Moja pasja to moje powołanie

Rozmowa z księdzem Szymonem Kulą o grupie ministrantów i grupie RMS w parafii Judy Tadeusza i Antoniego Padewskiego

Co jest Księdza największą pasją?

Moja pasja to moje powołanie, życie z Jezusem. To wielka przygoda. Wszystko wypływa z tej pasji. Rodzaj spotkań, które odbywam, literatura, którą czytam, poezja – wszystko to w jakiś sposób podporządkowane jest Jezusowi Chrystusowi i zachwytowi Jego Osobą.

Ksiądz opiekuje się grupą ministrantów. Jak liczna jest to grupa i kiedy odbywają się spotkania?

W naszej parafii jest 19 ministrantów i lektorów – najmłodszy chodzi do pierwszej klasy szkoły podstawowej, najstarsi to już studenci. Dla ministranta najważniejsze jest być przy ołtarzu, najbliżej tego największego cudu, jakim jest Eucharystia. Jest to zarazem wielki przywilej i obowiązek. Każdy ministrant ma wyznaczony czas swojej służby. Zbiórki ministranckie odbywają się nieregularnie, dlatego z odpowiednim wyprzedzeniem wysyłam do wszystkich esemesy z terminem najbliższej zbiórki. Podczas spotkań omawiane są bieżące kwestie związane ze służbą, uzależnione od okresu Roku Liturgicznego. Jedną z atrakcyjniejszych form spotkań są wyjazdy ministrantów w ciekawe miejsca.

Czy ma Ksiądz jakieś uwagi dotyczące naszych ministrantów?

To wspaniali młodzi ludzie. Niektórzy są bardzo zapaleni do służby ministranckiej, chodzą regularnie na zbiórki i wypełniają swoje obowiązki z wielką radością. Moją troską są ci, którzy mimo zobowiązania nie przychodzą na wyznaczone Msze i na-

bożeństwa. Muszę się przyznać, że z tego powodu jest mi po prostu bardzo przykro i zastanawiam się, jak jeszcze można by ich zmotywować.

Ksiądz zajmuje się też RMS-em – grupą młodych ludzi należących do Ruchu Młodzieży Salvatoriańskiej. Jakie są główne cele istnienia tej grupy? Czy w dobie Facebooka i innych form kontaktu przez Internet takie spotkania okazują się atrakcyjne dla młodzieży?

Spotkania RMS-u odbywają się co piątek, od 19:00 (czyli po zakończeniu wieczornej Mszy świętej) do 21:00. Najciekawszą stroną spotkań RMS-u jest właśnie brak ekranu przed oczami, wyjście ze świata wirtualnego do realnej rzeczywistości i spotkanie twarzą w twarz z rówieśnikami jako osobami wierzącymi. Myślę, że jest to szczególnie ważne dzisiaj. Młody człowiek, który chce żyć blisko Jezusa, stwierdza, że nie jest sam, że otaczają go ludzie, którzy również chcą przeżyć swoje życie radośnie i w bliskości Boga. Kolejnym plusem jest możliwość znalezienia odpowiedzi na nurtujące młodzież sprawy i problemy. Wspólne oglądanie filmów to kolejny sposób na spędzenie czasu. Staramy się odszukać wyższe wartości w oglądanym dziele, w wytworach kultury znajdujemy przekaz przybliżający nam wiarę, odnajdujemy odpowiedzi na nurtujące nas pytania. Spotykamy się również na modlitwie wspólnotowej i rozważaniu Słowa Bożego.

Zatem Spotkania RMS-u są podzielone tematycznie?

Tak, są zasadnicze cztery rodzaje spotkań. W zależności od tygodnia spotykamy się na modlitwę i rozważania biblijne, na oglądanie filmu i dyskusję na jego temat, ale także po prostu na radosne spędzanie wspólnego czasu, aby na przykład pograć w gry planszowe. Sam jestem fanem planszówek i mam ich całkiem sporo. Dają wiele radości z przebywania razem z innymi ludźmi.

Jakie ma Ksiądz oczekiwania wobec grupy RMS w naszej parafii, jak ocenia Ksiądz nastawienie i potencjał zbierającej się tu młodzieży?

Grupa ta ma bardzo duży potencjał, jest tu wiele niezwykle zdolnych osób, chociażby grających na instrumentach, których talent wykorzystujemy podczas Mszy niedzielnych. Jednak pewnym minusem jest nieregularne przychodzenie na spotkania, przez co nie można zaplanować większego zaangażowania w życie parafii. Żeby były rezultaty,

żeby był postęp w kroczeniu do Pana Boga, potrzeba zaangażowania i systematyczności.

Dziękuję bardzo za rozmowę.

Również serdecznie dziękuję i zapraszam młodych ludzi do kontaktu ze mną i dołączenia do parafialnej grupy młodzieży lub Liturgicznej Służby Ołtarza. Ufam, że obie te wspólnoty będą się stale powiększały!

Muszę przyznać, że jestem pod wielkim wrażeniem osobowości księdza Szymona. To człowiek stworzony do pracy z dziećmi i młodzieżą. Ma w sobie wiele mądrości, empatii oraz umiejętność rozeznania problemów i potrzeb ludzi. Gdy mówi o swoim życiu, o wierze i pasjach, jego oczy rozbłyskują radością i entuzjazmem.

Alina Golecka

**MIĘDZYPARAFIALNY
ZESPÓŁ CARITAS
W OBORNIKACH ŚL.**

Tak, pomagam

W dniach 11-12.12.2015 r. w obornickich sklepach została przeprowadzona Ogólnopolska Zbiórka Żywności Caritas pod hasłem „Tak, pomagam”. Zebraliśmy 1188 kg żywności, środków higienicznych i chemii gospodarczej. Jesteśmy dumni z tak dużego zaangażowania w akcję ze strony naszych mieszkańców, dziękujemy za zaufanie i zrozumienie. Pragniemy szczególnie podziękować darczyńcom, właścicielom sklepów: Rodar, Rabat, Delikatesy Centrum, Intermarche,

Biedronka i ich pracownikom. Dziękujemy także: pani Bożenie Magnowskiej i wolontariuszom z Gimnazjum w Obornikach Śląskich oraz wszystkim, którzy zdecydowali się nam pomóc, za życzliwość i odwagę. Dzięki Wam będziemy mogli pomóc około 200 osobom z naszej gminy.

Najserdeczniejsze Bóg zapłać!

Międzyparafialny Zespół Caritas

PUNKT wydawania i przyjmowania odzieży oraz drobnego sprzętu AGD w Domu Katolickim przy ul. Wyszyńskiego czynny jest w każdy wtorek: rano – od godziny 10 do 12 oraz po południu – od godziny 15 do 17.

DYŻUR TELEFONICZNY Caritas Oborniki Śląskie: od poniedziałku do piątku od godziny 16.00 do godziny 17.00 pod nr 531-123-125.

Przyklęknięcie

Nasz parafialny savoir-vivre rozpoczął się od omówienia dwóch znaków: znaku krzyża i znaku pokoju. Zaliczane są one do gestów liturgicznych, do których należą również przyklęknięcie, skłony, inne gesty i procesja.

W tej tematyce, mającej na celu lepsze zrozumienie liturgii, zabrakło jednak słowa wprowadzającego, które niniejszym przedstawiam.

Celebracja liturgii wymaga wewnętrznej jedności uczestników. Jest ona owocem działania łaski Bożej oraz świadomego wysiłku człowieka współpracującego z tą łaską. Wyraża się ona w zewnętrznych znakach takich jak postawy i gesty, modlitwy i śpiewy. Ważną rolę odgrywają tutaj także miejsce celebracji, jego wyposażenie, szaty liturgiczne i inne. Znaki te pochodzą bądź to z ustanowienia samego Chrystusa, bądź Kościoła, a niektóre są wyrazem pobożności samych wierzących.

Gesty liturgiczne

Powinniśmy uświadomić sobie, że osoba ludzka wyraża siebie na zewnątrz (w relacji do drugiej osoby) nie tylko przez słowa, ale przede wszystkim przez ciało. Podczas liturgii modli się cały człowiek, a zatem jego ciało także. Odpowiednia postawa wyraża szacunek, cześć oraz pokorę i gotowość ofiarnej służby. Obok postaw, jakie przyjmujemy podczas celebrowania liturgii – zwłaszcza Eucharystii, w liturgii znajdują się także pewne gesty, które pomagają nam w pełni przeżyć to, co celebруем.

Gesty liturgiczne są „naturalnymi ruchami ciała ludzkiego, które towarzyszą w liturgii komunikacji słownej, wzmacniają ją, a niekiedy zastępują. Wiele gestów wzmacnia ekspresję słowa, pogłębia ją, nie można jednak gestów sprowadzić jedynie do roli towarzyszenia słowom. Pełnią one funkcje słowa, są nośne, objawiające, są ekspresją miłości, liryczną eksplozją wiary, bezinteresownymi przejawami miłości i za-

ufania, zachwytu i adoracji. Promują poznanie Boga, Jego wielkości i miłości, a nie tylko Boga zaspokajającego potrzeby. Ważnym elementem dynamiki gestów jest dokonujące się w nich przekraczanie codzienności, granic pojedynczości, odosobnienia” (B. Nadolski, Leksykon liturgii).

Przyklęknięcie

Przyklęknięcie, które wykonuje się przez zgięcie prawego kolana aż do ziemi, oznacza uwielbienie. Przyklekamy przed Najświętszym Sakramentem i przed Krzyżem świętym, od jego uroczystej adoracji w liturgii Wielkiego Piątku aż do rozpoczęcia Wigilii Paschalnej.

Przyklęknięcie jako gest liturgiczny nie może być znakiem pustym, bez treści, lecz winno być znakiem czci, modlitwy, adoracji, uwielbienia Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie. Wyraża wolę przeżywania Paschy w osobistej pobożności. Przyklęknięcie jest zatem żywym znakiem wiary w misterium paschalne, jest także manifestacją chęci uczestniczenia w tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Przez poczucie i okazywanie najwyższej czci i adoracji gestami i znakami, jak to się dzieje w liturgii eucharystycznej, potwierdza się tajemnicę rzeczywistej obecności Pana pod eucharystycznymi postaciami. Przyklęknięcie jest przeżywaniem owocności wiary, jest przeżywaniem naszego życia w głębokim uniżeniu przed Ojcem. Nasze wstępowanie ku Ojcu jest nieustannym przeżywaniem śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, a postawa przyklęknięcia przypomina nam o tym, przywołując konieczność codziennego nawracania się.

Nie każdy gest podobny do przyklęknięcia, a w rzeczywistości ograniczający się do dygnięcia, albo nieokreślonych bliżej ruchów, można nazwać przyklęknięciem. Przyklękając należy pamiętać o następujących zasadach: klęka się zawsze na prawe kolano, nie czyni się przy tym żadnych innych gestów, np. znaku krzyża lub skłonu, ciało powinno być wyprostowane, nie należy przyklękać w biegu, lecz zatrzymać się, zwrócić w odpowiednim kierunku i dopiero wtedy przyklęknąć.

W „Ceremoniale wspólnoty parafialnej”, opracowanym przez Komisję ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski, możemy przeczytać:

Przyklęknięcie

83. Przyklęknięcie jest znakiem czci i adoracji oraz uniżenia się przed Bogiem. Gest ten jest więc zarezerwowany dla Najświętszego Sakramentu oraz uczczenia krzyża od Adoracji Krzyża w czasie Liturgii Męki Pańskiej w Wielki Piątek aż do rozpoczęcia Wigilii Paschalnej.

84. Przyklęka się na prawe kolano, zginając je aż do ziemi. W dokumentach liturgicznych nie ma mowy o przyklękaniu na dwa kolana. Jest to uznawane za postawę klęczącą. Gest przyklęknięcia oznacza przyklęknięcie na jedno kolano.

85. W czasie Mszy świętej przyklękają: a. Wszyscy w uroczystość Narodzenia i Zwiastowania Pańskiego w czasie odmawiania Wierzę z Boga na słowa: „I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem”. b. Celebrans wraz z asystą po dojściu w procesji wejścia do ołtarza oraz przy odchodzeniu po zakończeniu celebracji, jeśli w prezbiterium znajduje się tabernakulum. Nie przyklękają, lecz czynią skłon głową osoby, które niosą krzyż procesyjny, świece oraz Ewangeliarz. c. Sam kapłan przyklęka po ukazaniu hostii, po ukazaniu kielicha oraz przed Komunią świętą (pozostali uczestnicy Eucharystii w tym czasie klęczą), a także, gdy po udzieleniu Komunii świętej chowa Najświętszy Sakrament w tabernakulum. d. Nie przyklęka się przy innych przejściach w czasie Mszy świętej (np. przy okadzeniu, podchodzeniu do wykonania czytania...).

86. Poza Mszą świętą wszyscy przyklękają, gdy przechodzą przed Najświętszym Sakramentem. Nie czynią tego, gdy idą w procesji. Po przyjsciu do kościoła oraz przed wyjściem z niego zalecane jest nie tylko przyklęknięcie, lecz trwanie przynajmniej przez chwilę w postawie klęczącej.

87. Gest przyklęknięcia, choć wydaje się łatwy i prosty, sprawia jednak w praktyce wiele trudności. Warto więc zwrócić uwagę na niektóre przynajmniej błędy w jego spełnianiu: a. Gdy przyklęka wiele osób na raz, bardzo trudno jest zachować jedność. Poszczególne osoby przyklękają w różnym czasie, przez co czynność ta traci piękno. Należy tego unikać. Gdy służy licznější zespół, ceremoniarz powinien podawać odpowiednią komendę. Każdy z członków zespołu powinien ją znać i umieć się do niej dostosować. b. W wielu parafiach przyjął się zwyczaj przyklęknięcia między ołtarzem a tabernakulum. Należy tego unikać, gdyż ołtarz jest także znakiem Chrystusa. Gdy przechodzimy przed ołtarzem, należy zawsze przed nim uczynić głęboki skłon. c. Niekiedy ministranci przyklękający przed Mszą świętą lub po jej zakończeniu wykonują jeszcze drugi akt czci, mianowicie skłon głowy. Liturgia nie przewiduje wykonywania dwóch gestów o podobnym znaczeniu jednego po drugim. Oddajemy cześć albo przez przyklęknięcie, albo przez skłon głowy. d. Wiele osób wchodząc do kościoła klęka i w czasie przyklęknięcia czyni znak krzyża. Nie jest to dobry zwyczaj. Czynności te należy wykonać oddzielnie, gdyż każda wyraża inną treść.

Małgorzata Laskowska

Duchowe drogowskazy
ojca Franciszka Jordana
(cz. 32)

Prosto do celu

Rzeczą pierwszorzędną i najważniejszą jest, i powinno być zawsze dla ciebie, stać się świętym i miłym Bogu, i w tym stanie żyć i umierać; co do tego celu nie prowadzi albo jest ci przeszkodą w jego osiągnięciu, usuń to za pomocą łaski Bożej

Ratujemy polskie nekropolie

W ramach akcji „Mogile pradiada ocal od zapomnienia” w dniach od 30 października do 2 listopada 2015 r. wolontariusze z Obornickiego Centrum Wolontariatu przy Publicznym Gimnazjum przeprowadzili na naszych cmentarzach zbiórkę pieniędzy na ratowanie polskich nekropolii. Organizatorem zbiórki była fundacja „Studio Wschód”.

Łącznie zebraliśmy kwotę 1673,39 zł oraz 2x 50 centów, 1 koronę i 1 funt.

Wszystkim osobom, które wsparły zbiórkę, serdecznie dziękujemy.

Bożena Magnowska

Zbiórka żywności

Kolejny raz w ostatnią sobotę listopada wolontariusze z Obornickiego Centrum Wolontariatu przy Publicznym Gimnazjum oraz z Uniwersytetu III wieku „Atena” przeprowadzili zbiórkę żywności dla Polaków mieszkających na Kresach Wschodnich.

Żyje tam wielu naszych rodaków, tysiące polskich dzieci, które w czasie świąt Bożego Narodzenia czekają na prezent z Ojczyzny.

To najważniejsza chwila w roku, kiedy łączą się ludzie, których rozdzieliła historia.

Zebrane dary to nie tylko świąteczny upominek, ale również wyraz pamięci o tych, którzy nie z własnego wyboru muszą żyć na obcej ziemi. Trafiają one do naszego miasta partnerskiego – Husiatyna na Ukrainie.

Akcja odbyła się pod patronatem burmi-

stra Obornik Śląskich, Kuratorium Oświaty oraz Telewizji Wrocław.

Serdecznie dziękuję wszystkim osobom, które wsparły naszą akcję. Dziękuję również panu Henrykowi Laurowi, wolontariuszom oraz właścicielom sklepów: Intermarche – p. Łukaszowi Budasowi, Delikatesów Centrum – pp. Renacie i Adamowi Kopyrom, DINO, Euro – p. Sebastianowi Spexardowi, Lewiatan – p. Kazimierze Gajos oraz Sklepu Wielobranżowego „Rabat” – p. Ireneuszowi Czerwińskiemu.

Bożena Magnowska

Odwiedziny w Husiatynie

Dary zebrane 28 listopada 2015 r. przez wolontariuszy z Obornickiego Centrum Wolontariatu przy Publicznym Gimnazjum i wolontariuszy – słuchaczy Uniwersytetu III Wiek „Atena” dzięki wsparciu finansowemu Stowarzyszenia „Ecclesia” i burmistrza Obornik Śląskich na początku grudnia trafiły do parafii p.w. św. Antoniego i uczniów Szkoły Kultury i Języka Polskiego w Husiatynie. Oprócz darów zawieźliśmy również życzenia świąteczno-noworoczne. Kilka dni w Husiatynie spędziliśmy na spotkaniach z mieszkańcami, obecnymi i byłymi władzami miasta oraz przyjaciółmi. Odwiedziliśmy cmentarz, ma którym zapaliliśmy znicze. Były mer, Michał Sawczuk, wykonał piękne ogrodzenie naszej części cmentarza oraz bramę wejściową. Natomiast proboszcz kościoła św. Antoniego, ojciec Michał Bagiń-

ski, remontuje kościół. Obecnie jest na etapie kładzenia pokrycia dachowego. Dzięki jego ogromnemu zaangażowaniu świątynia nie popadnie w ruinę.

Do Obornik Śląskich wróciliśmy z podziękowaniami dla wszystkich mieszkańców naszego miasta od mieszkańców Husiatyna, którzy życzą nam wszystkim zdrowych i spokojnych świąt Bożego Narodzenia i spełnienia marzeń w Nowym Roku.

Bożena Magnowska

Katolicyzm ewangeliczny

– dążenie do świętości i wezwanie do działalności misyjnej

Zbliżamy się do końca Adwentu. Będziemy świętować pamiątkę objawienia się Boga w osobie Jezusa Chrystusa. Narodzenie się Syna Bożego przed ponad dwoma tysiącami lat dało początek chrześcijaństwu. Obecny czas skłania więc do zastanowienia się nad rolą chrześcijanina-katolika w dzisiejszym świecie. Zostałem ochrzczony blisko siedemdziesiąt lat temu. Widzę, jak zmieniał się w minionym czasie mój katolicyzm i jak zmieniał się katolicyzm w ogóle. Zauważyłem wielkie zmiany zachodzące na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat. Duch Święty wskazuje nowe sposoby przeżywania katolicyzmu całej wspólnoty Kościoła, której jestem członkiem.

W czasach mojej młodości zniechęceniu do czynnego uczestnictwa w życiu katolickiej wspólnoty sprzyjał potężny kryzys wiary (rozdźwięk między życiem a wiarą), który obecnie się pogłębia. Sprzyjały również postępujące wśród wiernych takie zjawiska jak desakralizacja (zanik poczucia tego, co jest świętością) i dechrystianizacja (objawiająca się m.in. przeżywaniu wiary na płaszczyźnie tradycji i religijności naturalnej opartej na lęku). Dzisiejszym przejawem tych zjawisk są: niewłaściwe zachowanie się dzieci i często dorosłych w świątyniach, stosunek dorosłych do sakramentów pierwszej Komunii św. dzieci, małżeństwa a także kapłaństwa i Eucharystii. Przyczyny tych zjawisk są różne, nazwanie ich pozostawiam czytelnikom.

Jak przeciwdziałać tym zjawiskom? W wielu parafiach duszpasterstwo nastawione jest głównie na tych, którzy jeszcze przychodzą do kościoła. Rzadziej są podejmowane inicjatywy w stosunku do tych, którzy już do świątyni nie przychodzą. Ale są takie parafie, gdzie od wielu już lat realizowana jest misja w stosunku do (jak to określił papież Franciszek podczas jednego ze spotkań z wiernymi) ochrzczonych

pogan, a także w stosunku do dorosłych niewierzących. To pozytywne zjawisko, nazwane jest przez George'a Weigla*) katolicyzmem ewangelicznym. Weigel przewiduje jego rozwój w XXI wieku. Osobiście widzę w tym stopniowy, długotrwały proces przeciwdziałania w Kościele opisanym wyżej zjawiskom.

Wyraźnym momentem przejścia Kościoła od katolicyzmu, w którym przyszło mi żyć w młodości, do katolicyzmu ewangelicznego, był Sobór Watykański II. Dostrzeżono w Kościele ważną rolę świeckich. Sobór wydał Dekret o apostołstwie świeckich. Dla katolików jednak praktyczną wytyczną na nowe tysiąclecie jest adhortacja posynodalna *Christifideles laici* (Katolicy świeccy) z 1988 roku napisana przez św. Jana Pawła II. Papież w dobitny sposób przedstawia podstawowe wezwanie stojące przed świeckimi, pisząc w niej: „Nie ma miejsca na bezczynność”.

W czasach Soboru, kiedy byłem młody, przeżywałem poważny kryzys mojej wiary. Dzisiaj po latach wiem, że mój powrót na łono Kościoła to Boża inicjatywa. Bóg dał mi łaskę, że wraz z żoną rozpoczęliśmy stopniowo odkrywać znaczenie chrztu w życiu poprzez czynne uczestnictwo w posoborowej rzeczywistości Kościoła, jaką jest Droga Neokatechumenalna. Poprzez Drogę Kościół zaproponował mi życie chrześcijańskie, które od ponad dwudziestu lat opieram na Słowie Bożym i liturgii sprawowanej w małej wspólnotie przyparafialnej. Przechodząc tam systematyczną formację, staram się być katolikiem ewangelicznym, tzn. czuć się wezwanym do świętości i do misji ewangelizacyjnej.

Co takiego było w pierwszych wspólnotach chrześcijańskich, że ich sposób życia pociągał innych i okazał się ostatecznie zwycięski? Liczył się przykład. Powiniennem być więc katolikiem ewangelicznym w całym moim

życiu, począwszy od własnej rodziny, poprzez środowisko, w którym żyje: parafię, zakład pracy, biznes, politykę, kulturę itd. Ta świadomość pozwala mi dzisiaj ze zrozumieniem śledzić to, co się dzieje w Kościele. Pozwala również czynnie włączać się w inicjatywę Kościoła lokalnego w zgodzie z tym, co ogłosił papież Franciszek w adhortacji apostołskiej *Ewangeliia gaudium* (Radość Ewangeliia) w 2013 roku. Nie potrzebuję niczyjego pozwolenia na to, by być ewangelicznym świadkiem, bo do tego zostałem powołany przez Stwórcę mocą chrztu świętego.

Ewangelizowanie jest więc wynikającym z przyjętego chrztu obowiązkiem moim i każdego katolika świeckiego. Jest przywilejem, ale w posłuszeństwie właściwemu przewodnictwu tych, którym Pan powierzył rolę pasterzy w Kościele katolickim.

Zbigniew Stachurski

*) George Weigel – wykładowca w Washington Ethics and Public Policy Center, jeden z autorytetów Kościoła katolickiego. Autor ponad dwudziestu książek, m.in. cieszącej się międzynarodowym uznaniem dwutomowej biografii św. Jana Pawła II *Świadek nadziei*.

Kiermasz świąteczny w SP nr 2. Fot. Agata Krasucka

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

Parafia NSPJ

48. Miłosz Grzegorz Suligowski, 6.12.2015 r.

Parafia JTiAP

55. Igor Stawiński, 05.12.2015 r.

56. Malwina Stawińska, 05.12.2015 r.

57. Aleks Komarnicki, 13.12.2015 r.

58. Jan Górny, 13.12.2015 r.

59. Maja Szala, 13.12.2015 r.

60. Nadia Cisek, 13.12.2015 r.

Odeszli do Pana po wieczną nagrodę:

Parafia NSPJ

66. Genowefa Cieplak, l. 95, zm. 28.11.2015 r.

67. Teresa Dębińska, l. 77, zm. 6.12.2015 r.

68. Giovanni Fantozzi, l. 85, zm. 10.12.2015 r.

Parafia JTiAP

57. Dariusz Spaliński, l. 49, zm. 22.11.2015 r.

58. Józef Cabaj, 72, zm. 02.12.2015 r.

Życzenia ATENY

„Panie Jezu, przyjdź szybko i nie zwlekaj, aby radość z Twojego przyjścia podniosła na duchu ufających Twojej dobroci”.

(z Liturgii Godzin)

Życzmy, aby nadchodzące święta Narodzenia Chrystusa przyniosły głęboką wewnętrzną radość, odpoczynek od codziennych trosk oraz dni niosące nadzieję na jeszcze lepszy Nowy Rok.

Zarząd i Słuchacze Stowarzyszenia Uniwersytetu Trzeciego Wieku „Athena” w Obornikach Śląskich

Kronika parafii JTiAP

29 listopada rozpoczął się Adwent i nowy rok duszpasterski, który będziemy przeżywać pod hasłem: „Nowe życie w Chrystusie”. W ten rok duszpasterski wpisuje się Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia i 1050. rocznica chrztu Polski. W tym dniu ofiary do puszek na zakup systemu multimedialnego do naszego kościoła wyniosły 2731,78 zł. Bóg zapłać.

W Adwencie Msze święte roratnie sprawujemy od poniedziałku do piątku o godz. 17.00.

30 listopada odbyło się spotkanie kręgu biblijnego.

3 grudnia, w pierwszy czwartek miesiąca, sprawowana była Godzina Święta po Mszy św. wieczornej.

4 grudnia, w pierwszy piątek miesiąca, po Mszy świętej wieczornej sprawowane było nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa, a po nim odbyły się spotkanie formacyjne i zmiana bilecików Straży Honorowej NSPJ.

5 grudnia po Mszy św. o godz. 8.30 sprawowane było nabożeństwo pierwszosobotnie ku czci Niepokalanego Serca Maryi. W tym dniu odwiedziliśmy chorych w domach z postugą sakramentalną.

6 grudnia po Mszy świętej o godz. 8.30 nastąpiła zmiana tajemnic Różańca świętego. Po południu adoracja Najświętszego Sakramentu trwała od godz. 15.00 do 17.00. Ofiary do puszek na pomoc dla braci i sióstr żyjących na terenach poza wschodnią granicą Rzeczypospolitej wyniosły 1467,52 zł. Bóg zapłać.

7 grudnia po Mszy świętej roratniej odbyło się spotkanie ze świętym Mikołajem, który obdarował dzieci małymi prezentami. W tym dniu obyło się również spotkanie kręgu biblijnego.

8 grudnia przeżywaliśmy uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. W tym dniu delegacja naszej parafii: p. Elżbieta Kosowska i p. Zdzisław Wądołowski wraz z ks. proboszczem Jackiem

Wawrzyniakiem SDS uczestniczyli w uroczystości otwarcia Bramy Miłosierdzia w katedrze wrocławskiej i przyjęli od ks. arcybiskupa płomień świecy jubileuszowej przekazanej dla naszego kościoła.

9 grudnia odbyła się konferencja dla rodziców i chrzestnych przed niedzielnymi i świątecznymi chrztemi.

13 grudnia rozpoczęliśmy rekolekcje adwentowe ze św. ojcem Pio, które wygłosił kapucyn o. Zbigniew Nowakowski. Nauki rekolekcyjne dla dorosłych były wygłaszane podczas Mszy świętych rano o godz. 8.30 oraz wieczorem o godz. 18.30. Nauka dla dzieci podczas Mszy św. roratniej o godz. 17.00, a spotkania rekolekcyjne dla młodzieży o godz. 20.00.

W tym dniu podczas Mszy św. o godz. 8.30 otworzyliśmy Bramę Miłosierdzia w naszym kościele. Każdy, kto przez nią wejdzie do naszej świątyni, może zyskać jeden odpust każdego dnia i duchowe łaski Nadzwyczajnego Roku Miłosierdzia. Od tego dnia w naszym kościele wprowadziliśmy codzienną adorację Najświętszego Sakramentu pół godziny przed Mszą świętą wieczorną.

Natomiast po Mszy św. o godz. 12.30 rozpoczęła się peregrynacja Obrazu Jezusa Miłosiernego po domach i rodzinach naszej parafii. Także w tym dniu z okazji jubileuszu 1050. rocznicy chrztu Polski i Roku Miłosierdzia zapłonęła świeca jubileuszowa, której płomień przekazał delegacji naszej parafii ks. arcybiskup Józef Kupny w katedrze wrocławskiej 8 grudnia br. W tym dniu taca na remont kościoła wyniosła 7547,49 zł, natomiast ofiary do puszek na dożywianie dzieci w szkołach wyniosły 1143,38 zł. Bóg zapłać.

OGŁOSZENIA PARAFII JTiAP

Spowiedź przed Świętami:

20 grudnia (niedziela) – pół godziny przed każdą Mszą św.;

21-23 grudnia – w godz. 8.00-9.00 oraz 16.30-17.15;

24 grudnia – od godz. 8.00-10.00.

23 grudnia – odbędą się **odwiedziny chorych** w domach z postugą kapłańską od godz. 9.00. W styczniu z racji Kolędy nie będzie odwiedzin chorych.

Pasterka: w kościele parafialnym – 24.00; w Gołędzinowie i Kowalach – 22.00.

Msza św. w **intencji** wszystkich **ofiarnodawców na remont** naszego kościoła zostanie odprawiona w Boże Narodzenie podczas Mszy św. zwanej Pasterką o godz. 24.00.

Spotkanie opłatkowe wszystkich wspólnot modlitewno-apostolskich naszej parafii odbędzie się 9 stycznia 2016 r. Rozpoczęcie Mszą św. o godz. 17.00.

Zabawa charytatywna: Katolickie Stowarzyszenie „Ecclesia” organizuje tradycyjną zabawę charytatywną, 16 stycznia 2016 r., w restauracji „Stara Rozlewnia”. Cena biletu 110 zł od osoby. Bilety do nabycia w „Starej Rozlewni” i Cukierni „Beza”.

Numer konta parafialnego, na które można wpłacać ofiary na remont naszego kościoła: ING Bank Śląski 15 1050 1575 1000 0090 7497 0857 Parafia Rzym-Kat św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego ul. Trzebnicka 35, 55-120 Oborniki Śląskie.

Poradnia Życia Rodzinnego – psycholog pełni dyżur w czwartki od 17.00 do 19.00. tel. w godzinach urzędowania 71 310 23 52.

Katolickie Stowarzyszenie „Ecclesia” numer konta bankowego: 94 9583 0009 0018 2663 2000 0001.

Był u nas św. Mikołaj!

W Gołędzinowie

Do kaplicy w Gołędzinowie św. Mikołaj zawiązał 5 grudnia 2015 po Mszy św. roratniej.

I na Trzebnickiej

Natomiast dzieci w parafii JTiAP św. Mikołaj odwiedził dzieci 7 grudnia 2015 r. po Mszy św. roratniej.

Kronika parafialna

Kronika parafii NSPJ

7 listopada Mszą św. o godz. 18.30 w naszej parafii rozpoczął się dwudniowy dzień skupienia dla młodzieży obu obornickich parafii. Spotkanie poprowadził ks. Łukasz Anioł SDS z Ruchu Młodzieży Salwatoriańskiej. Młodzież przygotowała oprawę muzyczną Eucharystii. Po Mszy św. odbyło się spotkanie w Domu Katolickim. W dniu skupienia uczestniczyło 35 osób.

1 grudnia odbyło się spotkanie dla młodzieży klasy II gimnazjum przygotowujące się do sakramentu bierzmowania. Kandydaci uczestniczyli we Mszy św. roratniej, a po niej w spotkaniu formacyjnym w Domu Katolickim. Na Mszy św. o godz. 17.00 modliliśmy się w intencji osób należących do Różańca Rodziców.

3 grudnia księża z obydwu naszych parafii przeżywali swój dzień skupienia. Prowadził go ojciec duchowny z naszego seminarium w Bagnie, ks. Krystian Kolba SDS.

5 grudnia księża odwiedzili chorych z naszej parafii z postugą sakramentalną.

6 grudnia rozpoczęły się rekolekcje adwentowe, które trwały do 9 grudnia. Prowadził je salwatorianin, ks. Hubert Kaliszewski. Również w tym dniu została odprawiona Msza św. w intencji osób należących do Żywego Różańca, a po Eucharystii nastąpiła zmiana tajemnic różańcowych.

8 grudnia papież Franciszek ogłosił Rok Miłosierdzia. W katedrze wrocławskiej została odprawiona uroczysta Msza św. Poszczególne delegacje z parafii archidiecezji otrzymały świece jubileuszowe. Świeca zapalona w katedrze przez delegację z naszej parafii dzisiaj pali się przy ołtarzu, przypominając nam o Roku Miłosierdzia. W uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP salwatorianie obchodzą rocznicę powstania zgromadzenia założonego przez Czciwego Sługę Bożego ks. Franciszka Marię od Krzyża Jordana.

W tym dniu księża pracujący w naszej parafii wraz z ks. rekolekjonistą na Mszy św. o godz. 18.30 ponowili swoje śluby zakonne. Tego samego dnia w Godzinie Łaski (między 12.00 a 13.00) wierni licznie zgromadzili się w świątyni na spontanicznej modlitwie.

Od 11 do 12 grudnia wolontariusze Międzyparafialnego Zespołu Caritas w wytypowanych sklepach zbierali żywność dla osób potrzebujących wsparcia. Paczki z żywnością zostaną przekazane przed świętami.

13 grudnia Akcja Katolicka zbierała ofiary do puszek na dofinansowanie obiadów dla dzieci. Zebrano 487,03 zł.

14 grudnia z inicjatywy Odnowy w Duchu Świętym w naszym kościele została odprawiona Msza św. o uzdrowienie duszy i ciała. Mszę św. odprawił dominikanin, o. Krzysztof Lorczyk, który poprowadził także modlitwę uzdrowienia i uwielbienia.

17 grudnia w domu katolickim odbyła się kolejna katecheza dorosłych w ramach „Wieczorów Nikodema”. Katechezę pt. „Jak uwierzyć w miłosierdzie Boga? Jak doświadczyć radości Jego przebaczenia?” poprowadził ks. dr Roman Słupek SDS.

18 grudnia odbyło się spotkanie modlitwowe Koła Przyjaciół Radia Maryja połączone z Mszą św. w poleconych intencjach i osób należących do Koła Radia Maryja.

W okresie Adwentu tradycyjnie już prowadzona jest sprzedaż świec Caritas pod hasłem „Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom”.

W ramach akcji „Serduszko z imieniem”, polegającej na przygotowaniu paczek świątecznych dla dzieci w trudnej sytuacji materialnej rozdano 35 serduszek do przygotowania upominków.

Rada parafialna zorganizowała dla dzieci konkurs „Łańcuszek dobrych uczynków na choinkę”. Prace będą dekoracją bożonarodzeniowej choinki w kościele.

Dziękujemy paniom, które przez cały Adwent przygotowywały śniadania dla dzieci po porannych roratach w czwartki i piątki.

OGŁOSZENIA PARAFII NSPJ

Odwiedziny chorych

Przed świętami, 23 grudnia, księża od godz. 9.00 będą odwiedzać chorych z postugą sakramentalną. W styczniu z powodu kolędy nie będzie odwiedzin chorych.

Spowiedź

Okazja do spowiedzi św. przed każdą Mszą św. oraz 21, 22 i 23 grudnia od godz. 6.30 do 8.00 i od 17.00 do 19.00.

Pasterki 24 grudnia 2015 r.:

w kościele parafialnym NSPJ o godz. 24.00, w Kuraszkowie i Morzęcinie Wlk. o godz. 22.00.

Świętość wymaga dawania siebie w codziennej ofierze, dlatego małżeństwo jest prostą drogą do stawania się świętymi

Papież Franciszek

Odnowienie przysiężeń

W niedzielę Świętej Rodziny, 27 grudnia, na Mszę św. o godz. 10.00 zapraszamy wszystkie małżeństwa, które w 2015 r. obchodziły swój jubileusz, szczególnie 25- i 50-lecie wspólnego życia. Małżonkowie podczas wszystkich Mszy św. będą mogli odnowić przysiężenia małżeńskie.

Wspólne kolędowanie

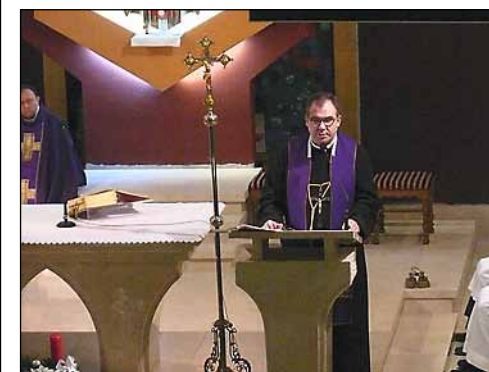
W niedzielę, 17 stycznia, zapraszamy na wspólne kolędowanie do kościoła parafialnego.

Odnowienie ślubów zakonnych

Ósmego grudnia, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, salwatorianie obchodzili rocznicę powstania zgromadzenia założonego przez Czciwego Sługę Bożego ks. Franciszka Marię od Krzyża Jordana. W tym dniu księża pracujący w naszej parafii wraz z ks. rekolekjonistą na Mszy św. o godz. 18.30 odnowili swoje śluby zakonne.

Rekolekcje w parafii NSPJ

Od 6 do 9 grudnia w parafii NSPJ trwały rekolekcje adwentowe. Prowadził je salwatorianin ks. Hubert Kaliszewski.

Parafia św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego

Kolęda 2-25 stycznia 2016

2 stycznia, sobota, od 9.30	Kowale
3 stycznia, niedziela, od 15.00	Goleździnów – Moniuszki, Baczewskiej, Paderewskiego, Chopina, Trzebnicka, Słowackiego, Kopernika, Kolejowa
4 stycznia, poniedziałek, od 16.00	Sienkiewicza, M. Skłodowskiej-Curie od 39 do 99 i od 20 do 102
5 stycznia, wtorek, od 16.00	M. Skłodowskiej-Curie 27, 29, 31, 35, 43, 43a, 45, 45a, 47, 47a, 49, 49a, 51
6 stycznia, środa	Uroczystość Trzech Króli – kolędy nie ma
7 stycznia, czwartek, od 16.00	M. Skłodowskiej-Curie: 51a, 53, 53a, 55 a, b, c, d, e, f; Podzamcze
8 stycznia, piątek, od 16.00	Wzgórze Magdaleny, Modrzewiowa, Wzgórze Partyzantów, Leśna, Jodłowa, Nowowiejska
9 stycznia, sobota, od 9.30	Wilczyn – Obornicka, Kowalska, Św. Jadwigi, Jaśminowa, Poprzeczna, Krótka, Polna, Parkowa, Orzechowa, Leśna, Zaciszna, Jodłowa, Stawowa, Akacyjowa
10 stycznia, niedziela, od 15.00	Oborniki Śląskie – Prusicka Goleździnów – Obornicka, Zielona, Łąkowa
11 stycznia, poniedziałek, od 16.00	Trzebnicka wraz z blokami nr 16, 16 A
12 stycznia, wtorek, od 16.00	Trzebnicka nr 16 B, 20; Łąkowa
13 stycznia, środa, od 16.00	Górna, Matejki
14 stycznia, czwartek, od 16.00	II Armii Wojska Polskiego
15 stycznia, piątek, od 16.00	Wita Stwosza, Pl. Zwycięstwa, Kruczkowskiego, Staszica, Chełmońskiego
16 stycznia, sobota, od 9.30	Ciecholowicka, Komuny Paryskiej, 9 Maja, Kolonia Goleździnów, Nowosielce
17 stycznia, niedziela, od 15.00	Gierymskiego, Korzeniowskiego, Kossaka, Malczewskiego, Miłosza, Energetyczna
18 stycznia, poniedz, od 16.00	Fredry, Makuszyńskiego, Styki
19 stycznia, wtorek, od 16.00	Herberta, Polna i Na Przejściu, Łokietka nr 1 – 20
20 stycznia, środa, od 16.00	Łokietka – od numeru 21 do końca, Kazimierza Jagiellończyka 34, Spółdzielcza, Niecała
21 stycznia, czwartek, od 16.00	Kazimierza Jagiellończyka 2 i 9, Królowej Jadwigi, Kazimierza Wielkiego, Słowackiego, Borowikowa, Zielone Wzgórze, Jagodowa, Grzybowa, Grunwaldzka, Księcia Witolda, Włodkowica
22 stycznia, piątek, od 16.00	Ptasia, Witosa, Moniuszki

23 stycznia 2016, sobota, od 9.30	Piekary, Borkowice, Wilczyn – Sosnowa, Jaworowa, Dąglejowa, Dębowa, Klonowa, Pod Lasem, Leśny Zakątek
24 stycznia 2016, niedziela, od 15.00	Wrocławska, Bolesława Chrobrego, P. Skargi, Chopina, Bolesława Krzywoustego Henryka Brodatego, Piastów Śl., Henryka Pobożnego
25 stycznia, poniedziałek od 16.00	Powstańców Śl., Paderewskiego, Dąbrowskiego
26 stycznia, wtorek, od 16.00	Kolęda dodatkowa

Parafia Najświętszego Serca Pana Jezusa

Kolęda 2-26 stycznia 2016

2 stycznia, sobota, od 9.00	Kuraszków
4 stycznia, poniedziałek, od 16.00	Jagielly, Zygmunta Augusta, Prusa, Tuwima, Broniewskiego
5 stycznia, wtorek, od 16.00	Lipowa, Poniatowskiego, Zielona, Zawiszy Czarnego
7 stycznia, czwartek, od 16.00	Konopnickiej, Dębowa, Sobieskiego
8 stycznia, piątek, od 16.00	Kard. Wyszyńskiego, Licealna, Krótka
9 stycznia, sobota, od 9.00	W Siemianicach: Poznańska, Miodowa, Radosna, Bursztynowa, Sosnowa, Świerkowa, Spokojna
11 stycznia, poniedziałek, od 16.00	Siemianice – pozostałe ulice
12 stycznia, wtorek, od 16.00	Batorego, Mieszka
13 stycznia, środa, od 16.00	Kopernika, Reja, Miła, Żeromskiego, Orzeszkowej
14 stycznia, czwartek, od 16.00	Sikorskiego, Parkowa
15 stycznia, piątek, od 16.00	Lawendowa i Lazurowa (Kuraszków), Wolności, Rycerska, Siemianicka
16 stycznia, sobota, od 15.00	Kasztanowa, Kownackiego, Orkana
18 stycznia, poniedziałek, od 16.00	Skłodowskiej 1-19, Reymonta, Zapolskiej, Wąska, Asnyka, Mickiewicza
19 stycznia, wtorek, od 16.00	Dworcowa
20 stycznia, środa, od 16.00	Piłsudskiego 3, 5, 7, 9, 11 oraz 18 i 20
21 stycznia, czwartek, od 16.00	Kościuszki 5, 6, 7, 8, 9, 11
22 stycznia, piątek, od 16.00	Piłsudskiego 4, 10 A i B, 12, Kościuszki 1-4
23 stycznia, sobota, od 9.00	Morzęcin
25 stycznia, poniedziałek, od 16.00	Wołowska, Dunikowskiego, Powstańców W-wy, Zagórskiego, Montwiłła, Żwirki i Wigury, Powstańców Wlkp.
26 stycznia, wtorek, od 16.00	Ofiar Katynia, Kraszewskiego, Kochanowskiego, Wyspiańskiego, Mała Ogrodowa, Piękna

Katastrofa zwana Wigilią

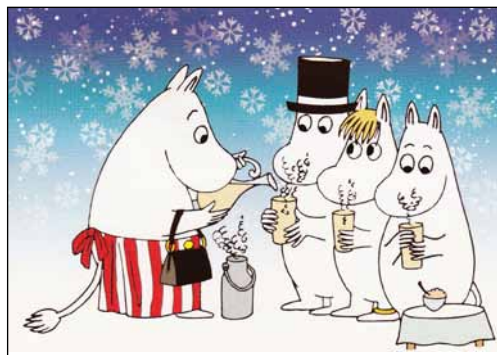
Dzisiaj ostatnia niedziela Adwentu. Zapewne już od jakiegoś czasu przygotowujemy prezenty, świąteczne potrawy, biegamy po sklepach. Im bliżej do Wigilii, tym więcej przedświątecznego pośpiechu. Nie wiem, czy można go uniknąć, ale na pewno można spojrzeć nań trochę inaczej dzięki opowiadaniu Tove Jansson „Choinka”. Poniżej krótkie i niepełne streszczenie, które absolutnie nie oddaje uroku oryginału.

Muminki zwykle przesypiają całą zimę, więc nie mają pojęcia, czym są święta. 24 grudnia jednak w ciszę i ciepło ich domu wchodzi przez otwór w dachu pewien Paszczak, wykrzykując, że nic jeszcze nie gotowe, wszyscy biegają jak zwariowani, a zbliża się Wigilia. Wyrwane ze snu Muminki wychodzą na dwór. Obserwują biegających gorączkowo sąsiadów, usiłując z tej obserwacji wyciągnąć jakieś wnioski i przygotować się do – jak sądzą – nadchodzącej katastrofy.

Sytuacja wygląda poważnie. Z zachowania sąsiadów i udzielanych przez nich wskazówek wynika, że Wigilia jest groźnym bóstwem, które należy przebłagać, choć jeszcze nie wiadomo, w jaki sposób. Muminki jednak starają się jak mogą. *W domu Mama zmiotła śnieg z werandy, przygotowała pasyratukowe i aspirynę, strzelbę Tatusia i gorące okłady.* Znajoma ciotka Paszczaka radzi Muminkom postarać się o choinkę, zanim się ściemni. Wniosek jest oczywisty: niebezpieczeństwo nadejdzie wieczorem. Rozgorączkowana Gapsa, prawie płacząc ze zdenerwowania, w biegu wykrzykuje, że choinkę należy ubrać. Śpiesząca się jeszcze bardziej niż poprzednio ciotka Paszczaka biegnie do domu

zrobić jedzenie na Wigilię. *Jedzenie? – zapytał Muminek zdziwiony. – To ona je?* Muminki przygotowują więc wszystkie swoje ulubione potrawy, kładą je wokół choinki, zapalają świece, by *przebłagać ciemność i Wigilię.* Okazuje się, że trzeba jeszcze naszykować prezenty dla Wigilii. Potem można już usiąść i czekać na katastrofę. Na wszelki wypadek lepiej ukryć się pod stołem na werandzie...

Tyle streszczenia. Ciekawe, jak wygląda gorączkowa przedświąteczna bieranina w oczach ludzi niezorientowanych – na przykład małych dzieci?

Czym zatem naprawdę jest Wigilia? Tove Jansson nam na to pytanie nie odpowie, bo nie wie, chociaż dopisuje jakąś puentę do swojego opowiadania.

Odpowiedzi trzeba szukać gdzie indziej. Wtedy będziemy wiedzieć, co – a właściwie Kto – jest najważniejszy.

Wszystkim czytelnikom „Naszej Parafii” (sobie również) życzę spokojnych przygotowań do świąt Narodzenia Pańskiego.

Aldona Dudek

Na podstawie: Tove Jansson, *Opowiadania z Doliny Muminków*, przełożyła Irena Szuch-Wyszomirska, Warszawa 1994.

Nasza Parafia – pismo redagowane przez wiernych parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich.

Redakcja: Robert Wrzesiński (redaktor naczelny), Grzegorz Czerkas, Aldona Dudek (korekta), Alina Golecka, ks. Szymon Kula SDS, Małgorzata Laskowska, ks. Stanisław Mucha SDS (asystent kościelny), Dorota Nikiporczyk (webmaster), Małgorzata Pawlak (sekretarz redakcji), Zbigniew Stachurski, Barbara Wrzesińska.

Adres redakcji: „Nasza Parafia”, parafia rzymskokatolicka, ul. Stefana Kardynała Wyszyńskiego 23, 55-120 Oborniki Śląskie, e-mail: graphito@poczta.wp.pl, www.naszaparafia.sds.pl (lub www.naszaparafia.salwatorianie.pl)

Wydawca: Studio Graphito (nr tel. 71 310 21 65), nakład 500 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułów, skracania i dokonywania korekty stylistycznej nadesłanych tekstów.